

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

2. S. Cuthberto ac socijs alendis Deus, per aquilam, piscem mittit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

CAPVT XVI.

Cur amicos suos parcè ac frugaliter, inimicos autem
laute permittat viuere Deus?

IN principum aulis primæ admissiõnis amici ac sa-
trapæ, ceteris conquisitiis solent tractari; & quò
quisque est nobilior, eò lautiori mensæ adhibetur;
est enim cibi pretium honor conuiuantis. Quam-
obrem & Ioseph, cum epulum fratribus suis daret,

I.

sederunt coram eo, primogenitus iuxta primogenita sua, & minimus iuxta ætatem suam. Et mirabantur nimis, sumtis partibus, quas ab eo acceperant: MAIOR que pars venit Benjamin, ita ut quinq; parti- bus excederet. Tractaret utiq; hac ratione etiam Deus sibi amicio- res, si diuinæ sapientiæ iudicio melius esset, meliùs conuiuari. Ali- ter censet. *Non enim cogitationes mea, cogitationes vestra: neq; via vestra, via mea, dicit Dominus. Quia sicut exaltantur cœli à terra, sic exaltata sunt via mea, à vijs vestris, & cogitationes mea, à cogita- tionibus vestris.* Vobis placet ebrietas, mihi displicet. Sobrietas placet mihi, displicet vobis. Apud vos, in honore est conuiuium, apud me ieiunium. Vobis grata est abundantia, mihi abstinentia; quam etiam seculi sapientes diuitijs præposuerunt. Certè Dioge- nes à Platone petierat vini paululum, tunc & caricas. Plato misit lagenam. Cui Cynicus, hunc in modum, gratias egit: *Cum inter- rogarem, quot sint duo, & duo? respondes viginti.* Noluit nimirum, pro quatuor, aut accipere, aut dari viginti. Quare & amicis suis plerumq; dat Deus, quod sufficiat, non quod superfluat: ipsi abun- dare non cupientes illud vsurpant: *Mendicitatem, & diuitias, ne dederis mihi: tribue tantum victui meo necessaria; ne fortè satiatu il- liciar ad negandum, & dicam: Quis est Dominus? aut egestate com- pulsus furer, & periur em nomen Dei mei.* Porrò victui non multa sunt necessaria. Pauca sufficiunt paucis contento. Itaque, quos non deserit diuinum Numen, modico alit, si videt non appetere multa, etiam tunc, cum miraculosè alit.

Gen. 43. 33.

Esa. 55. 8.

Prou. 30. 8.

II.

Venerabilis Beda, qui Martyrum Ecclesiæ Anglicanæ pro Christo cæsorum historiam texuit S. Cuthberti Episcopi Lan- parniensis facta & verba hæc refert: *Disce, filiule, Dei fidem sem- per &*

Beda in vita
S. Cuthber-
ti.

per & spem habere in Domino, quia nunquā fame perit, qui Deo fideliter seruit. Et sursum aspectans, vidensque aquilam in altum volantem: Cernis, inquit, aquilam illam porrò volantem? Etiam per huius ministerium, possibile est Domino Deo nostro, nos hodie reficere. Talia confabulantes, agebant iter, iuxta fluvium quendam. Et ecce subito vident aquilam in ripa residentem, dixitque vir Dei: Vident ubi nostra, quam pradixi, ministra residet? Curre, rogo, & quid epularum nobis attulerit, inspice, & citius affer. Qui accurrens attulit piscem non modicum, quem nuper illa de fluvio prehenderat. At vir Dei, quid, inquit, fecisti, fili? quare ministra suam partem non dedisti? Seca citius medium, & illi partem, quam nobis ministrando meretur, remitte. Fecit, uti inserat, sumptaque secum parte reliqua, ubi tempus reficiendi aderat, diuenterunt ad proximum vicum, & dato ad assandum pisce, se pariter, & eos, ad quos intrabant, gratissimo refecerunt conuiuio, predicante Cuthberto verbum Dei, atque eius beneficia collaudante. Collaudabimus & nos, si inde discamus, & Deo fidere, & paucis contenti esse. Per rapacissimas aues potest nobis dare, dator munerum. Sed duobus piscem vnum dedit. Non sufficit? etiam ad abundantiam pluribus sufficit. Et aquilæ dimidium remiserunt, in confusionem illorum, qui nunquam dicunt: *sufficit*. Sed exemplū antiquius audiamus & discutiamus.

III.

Paulus Eremita ab hominum consortio opēque longissime remotus, Deo cordi fuit; qui eum, sicut olim Eliam, per volucres pauit. Cum illum inuississet Antonius incundissimōque alloquio & recreasset, & recreatus esset, perspicue hanc Dei curam vidit. De utroque D. Hieronymus ita scribit: *Inter has sermocinationes, suspiciunt alitem coruum in ramo arboris confedissee. Qui inde leuiter subuolans integrum panem, aute mirantium ora, deposuit. Post cuius abscissum; Eia, inquit Paulus, Dominus nobis prandiam misit, verē pius, verē misericors. Sexaginta iam anni sunt, quod accipio dimidij semper panis fragmentum: verum ad aduentum tuum, milistibus suis Christus duplicauit annonam. Igitur Domino gratiarum actione celebrata, super vitrei fontis marginem uterque consedit. Hic vero, quis frangeret panem, oborta contentio panē diem duxit in vesperum. Paulus more cogebat hospitij, Antonius iure refellebat etatis. Tandem confily fuit, ut, apprehenso e regione pane, dum ad se quisque mittitur, pars cuius sua remaneret in manibus. Dehinc paululum aqua in fonte promo ore libarunt: & immolantes Deo sacrificium laudis, noctem transegerunt vigilijs.*

S. Hieron.
in vita Pauli
Erem.